

בעניין:

עזבה ואח' _____

ע"י ב"כ עוה"ד עידו בלום ואח'

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרות

- נ ג ד -

אלוף פיקוד הדרום ואח'

המשיבים

בקשה בהסכמה למחיקת העתירה

בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על מחיקתה של העתירה.

1. עניינה של העתירה, בבקשת העותרת 1, אזרחית ישראלית, כי המשיב יתיר את כניסתה לרצועת עזה, על מנת שתוכל לבקר את בעלה, המתגורר ברצועת עזה.
2. העתירה הוגשה לאחר כשנה וחצי של פרידה שנכפתה על בני-הזוג על ידי המשיבים: בשל סירוב המשיבים לאפשר את הביקור לא התראו בני הזוג מאז חודש דצמבר 2006.
3. בתגובה מיום 30.7.08 הובאה עמדת המשיבים, לפיה הם מתנגדים לכניסתה של העותרת 1 לרצועת עזה, לביקור בעלה המתגורר ברצועה, בשל "מניעה ביטחונית... לאור מעורבות משפחת הנדון בפעילות טרור".
4. ביום 27.10.08 הגישו העותרים תגובה מטעמם לתגובת המשיבים. בתגובה טענו העותרים כי מניעת הביקור באופן מוחלט, אשר משמעותה היא ניתוק גמור בין בני זוג ולמעשה קריעת התא המשפחתי, לאור נימוקים ביטחוניים אשר גם לעמדת המשיבים אין להם כל קשר עם העותרת עצמה, היא קיצונית ביותר, בלתי סבירה ובלתי מידתית.
5. ביום 29.10.08 התקיים דיון בעתירה. במהלך הדיון, ולאחר שעיינו בחומר החסוי, הדגישו השופטים הנכבדים את הצורך למצוא פתרון מעשי אשר יאפשר לעותרת לקיים חיי משפחה תקינים. זאת, בין השאר, לאור העובדה הברורה כי "פוקדים אותה על חטאיהם של אחרים" (דברי כב' השופט לוי במהלך דיון).
- בהתאם לכך הורה בית המשפט הנכבד לצדדים "לבחון פתרונות אשר עשויים לסייע בידי העותרת לקיים חיי משפחה תקינים" ולהגיש הודעות מעדכנות בעניין בתוך 21 ימים.
6. ביום 6.11.08 פנה ב"כ העותרים לב"כ המשיבים, בניסיון לקדם את העניין וביקש לקבל מן המשיבים הצעה לכל פתרון מעשי אשר יאפשר מפגש בין העותרת לבין בעלה ואשר יהא מקובל על המשיבים בהתאם לשיקולי הביטחון.

עוד נכתב, כי "ככל שאתם סבורים כי פגישה בין הצדדים יהיה בה כדי לקדם את פתרון הסוגיה, נשמח לתאם פגישה כזו בהקדם האפשרי".

העתק פניית ב"כ העותרים לב"כ המשיבים מיום 6.11.08 מצורף ומסומן ע/5.

7. **הפנייה לא זכתה לכל מענה**, וביום 13.11.08 נשלחה תזכורת בעניין.

העתק התזכורת מיום 13.11.08 מצורף ומסומן ע/6.

8. רק כעבור מספר ימים נוספים, ביום 17.11.08 התקבלה התייחסות ראשונית בעל-פה מן המשיבים, ורק ביום 18.11.08 התקבלה התייחסותם בכתב – **יומיים בלבד** לפני תום התקופה אשר קבע בית המשפט בהחלטתו.

9. בתשובה נכתב, בין השאר, כי "במכתבכם לא הוצגה כל אפשרות קונקרטית אותה ניתן להביא לבחינת גורמי הביטחון... ככל שיועלו הצעות קונקרטיות, המהוות פתרון מעשי והגיוני כהגדרתכם, יועברו הצעותיכם לבחינת גורמי הביטחון".

10. ראשית, יש לציין, כי העובדה שבמהלך התקופה שהקציב בית המשפט לא נעשה מצד המשיבים דבר וחצי דבר בעניין, ופניות העותרים בניסיון לקדם את הסוגיה זכו להתעלמות מוחלטת – עד בסמוך ממש לסיום התקופה ולמועד שנקבע להגשת ההודעה המעדכנת, מעידה כשלעצמה על כנות ורצינות נכונותם של המשיבים למצוא פתרון מעשי לסוגיה.

11. ולגופו של עניין, תגובתם של המשיבים אינה אלא בגדר אבסורד גמור ואינה מאפשרת כל ניסיון אמיתי לקידום הסוגיה. למרבה הצער, בניסיון להתנער מחובתם לבחור באמצעי המגביל שפגיעתו תהיה הפחותה ביותר במגבלות הקיימות – מבין כלל האמצעים המגבילים שניתן להעלות על הדעת – מנסים המשיבים להעביר את הכדור למגרשה של העותרת, בהציבם תנאי אבסורדי, לפיו **ישקלו אך ורק אמצעים מגבילים אשר תציע העותרת עצמה**.

מובן כי עמדה כזו מביאה את הדברים בהכרח לכדי מבוי סתום.

12. על כל פנים, לאור עמדתם הבלתי מתפשרת של המשיבים והקשיים העצומים אשר הם מציבים בפני העותרת ובעלה – אשר לא נפגשו כבר קרוב לשנתיים – **אף כי ברור ומוצהר כי הדבר נעשה על לא עוול בכפם וכי פוקדים אותם על חטאיהם של אחרים**, נואשו בני-הזוג מניסיונותיהם לקיים חיי משפחה נורמליים בתנאים הנוכחיים, ומסרו כי הם מבקשים למחוק את העתירה.

13. לאור האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על מחיקתה של העתירה.

14. ב"כ המשיבים, עו"ד חלאוה, מסכימה למחיקת העתירה.